

оженилъ за такъвъ момъкъ, който не иска да направи на своята възлюбена една копринена булска рокля, а отлага за послѣ. На вѣра ще се жени! Не, ако той идва въ името на любовта, и нѣма пари да направи една булска рокля, а отлага да я направи слѣдъ оженването, цѣлиятъ имъ животъ ще бѣде все такъвъ. Този момъкъ трѣбва да има спестени пари съ потъ на лицето, а не така, останали отъ баща му, или отъ дѣдо му, или пъкъ отъ тукъ-отъ тамъ откраднати. Не, паритѣ трѣбва да сж спестени съ трудъ, съ потъ на лицето, и отъ тѣхъ да направи една рокля, да знае, че тѣзи пари сж излѣзли отъ неговата плътъ. Такава булска рокля трѣбва да направи той! Ще ми възразите: ако е за булска рокля, ние виждаме младитѣ все съ копринени рокли. — Да, но не съ потъ на лицето сж направени. Направете една рокля съ пари, спечелени съ трудъ, съ потъ, че да почувствува вашата душа, вашиятъ умъ, вашето сърце радостта отъ това нѣщо.

Азъ констатирамъ нѣщата тѣй, както сж, а не се спирамъ върху буквата имъ. Когато Богъ праща една душа на земята, какъ я облича Той? Ще каже нѣкой: Богъ пратилъ нѣкоя душа съ прости дрехи. До колкото зная, Богъ никога не облича хората съ прости дрехи. Млѣкопитающитѣ, които носятъ тия тѣй прости дрехи, то е защото тѣ сж продали своитѣ, а сега, като сж дошли на земята, сж взели тия дрехи, тази козина. Нѣкой има голѣмъ борчъ, заложи своята кжща, продаде я, и отъ останалитѣ пари си направи една малка кжща и казва: „Тази малка кжщичка остана наслѣдство отъ баща ми.“ Не говоришъ истината. Отъ баща ти остана цѣлъ палатъ, а тази малка кжщичка, която имашъ, тя се дължи на твоя умъ, на твоего сърце. Въ човѣка трѣбва да има единъ благороденъ поривъ.

Ще ви приведа единъ примѣръ изъ английския животъ. Нѣкой си богатъ англичанинъ, отъ високо произхождение, лордъ, се влюбва въ една мома. Наричалъ се Харитонъ. Но една стара баба, за нещастие, разваля любовта имъ. Оттамъ насетнѣ той така намразилъ старитѣ баби и жени, че турилъ въ дома си едно правило: за въ бѣдеще стара жена въ кжщата